

латъ-тъ прѣзъ една врата която само азъ знаѣхъ. Тъмно е. Щъ повѣлихъ да оседлихъ коніе. Утръ заранъ ще да бѣдете далечъ отъ Ферраръ. Нали ставатъ тамъ пѣща отъ кои то ти настрѣхва кожа-та. Пийте че да тръгнемъ. Тръба да живѣете! Тръба да ся избавите!

ДЖЕНАРО като зима единъ ножъ отъ трапеза-та.

Сирѣчь че ще да умрете, госпоже!

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Какъ! Що казвате?

ДЖЕНАРО

Казвамъ че угровихте пятима дворяни, мои пріатели, мои най-добри пріатели, и помежду тѣхъ Маффіо Орсини, мой-тъ военъ братъ койго ми бѣше избавилъ живогъ-тъ на Виценсъ и съ когото всѣка обыда, всяко отмъщеніе ни сж общи. Казвамъ че направихте недѣстойно дѣло, че трѣба да отмъстѣхъ за Маффіо и другы-тъ, и че трѣба да умрете!

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Боже!

ДЖЕНАРО

Направете си молитва-та, и правете ѣхъ бързо, госпоже. Утровень съмъ. Нѣмамъ врѣме да чакамъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ.

Може ли да бѣде? А! да! Дженаро да мя убіе! Възможно ли е?

ДЖЕНАРО

Да, възможно е госпоже и вѣрвайте че, ако да бѣхъ на твое мѣсто щѣхъ до сега да си скръстѣхъ рѣцѣ-тъ да коленичъ, и щѣхъ да захвапа да